

elektronická
KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 20 - prosinec 2011

Aktuálně:
Viktorka v Karibiku
Předprogram Navigamu

Vzory minulé a současné

Kapitánky a kapitáni!

Na začátku prosince bych měl tradičně připomenout patrona námořníků svatého Mikuláše. Středověký člověk byl obklopen svatými patrony, kteří byli považováni za mocné přímluvce u Toho, Kdo Řídí, Ovlivňuje a Posuzuje. Vedle toho však svatí a jejich životy byli a jsou příkladem k následování. To platí i dnes a dokonce i tehdy, je-li jejich příběh považován za nepodloženou legendu. Onen Mikuláš z Myry se stal vzorem asi proto, že rozdávat dárky dětem nebyvalo běžné, běžné nebyvalo ani to, že by se námořník stal všeobecně uznávanou autoritou vedoucí k odznakům biskupa a postavení mluvčího na církevním koncilu.

V této souvislosti připomínám i další osoby a osobnosti, které bychom si měli připomínat.

Prvním z nich je Mirko Vosátka – Grizzly, který by se 27. listopadu dožil 100 let. Grizzlyho pokládám za patrona, svatého, guru, šamana, lámu českých vodních skautů, a to přesto, že on osobně by mne za takovéto označení býval hnal nejméně na Frahelž. Najděte si na Křižovatce článek Stoletý Mirko Vosátka, přečtěte si znovu Vodáci, ahoj! a Z deníku kapitána.

Dalšími osobnosti hodnými být vzory jsou bratři Jiří Navrátil a Josef Heřmánek, kteří obdrželi nejvyšší světové skautské katolické vyznamenání. Medaili sv. Jiří jim za věrnou službu skautingu předal 7. 11. 2011 v rotundě sv. Martina na Vyšehradě předseda světového výboru Mezinárodní konference katolického skautingu br. Baldur Hermans.

Předpokládám, že nemusím bratra místostarostu Navrátila nijak zvlášť představovat, on sám několikrát hovořil v televizi o historii skautingu. Připomenu jen, že se vždy představoval jako kapitán vodních skautů. Bratr Heřmánek – Medvěd byl po několika volebních obdobích přístavným Hlavního kapitanátu vodních skautů a spolu se svou manželkou Želvou motorem pražského vodního skautingu i vodáckých lesních škol a kurzů.

Jedním ze čtyř lidí oceněných letošní cenou Paměť národa v pražském Radiopaláci byl Luboš Jednorožec, člověk několikrát odsouzený do komunistického kriminálu. Každému z oceněných zahráli oblíbenou píseň, Luboš Jednorožec, kdysi kapitán pražské vodní Šestnáctky si vybral My pluli dál a dál. Jeho přání neplnil profesionální sbor, ale skupina skautů, v níž sólo zazpíval vodní skaut. Vězte, že touto cestou veřejně a upřímně děkuji Františkovi Olšovi z oddílu Bublínky přístavu Retra Brandýs.

Od světce a patrona námořníků jsem se dostal k současným vzorům. Přeji vám, abyste jich ve svém okolí uměli nalézt co nejvíc.

Ahoj! *Vežír =V=*

Na činnost Sítě vodních skautů poskytly od minulé uzávěrky eKP dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující oddíly a přístavy:

212.09	PVS Beroun	170 Kč
218.02	PVS Modrá flotila Nymburk	960 Kč
534.03	OVS Česká Třebová	270 Kč

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 666 55 333 / 5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxyy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

Vodáci z Karibiku 4

Předprogram N2012 zahájen 6

Středoevropské jamboree 2012 9

Prosincové NA NEWS 13

Historie: Navigamus 2006 16

Kapitánská pošta, nashledanou!

Milé čtenářky, milí čtenáři Kapitánské pošty, jak jste asi již zaznamenali z minulých čísel, eKP hledá nové spolupracovníky. Hlavním důvodem je můj odchod z jejího čela a zároveň z postu grafika.

Přípravu Kapitánské pošty jsem převzal na konci roku 2009 po ukončení jejího papírového vydávání. Právě tehdy jsme poprvé zkusili její vydání v elektronické podobě a čekali, zda se ujme. Nejistá sázka vyšla a Kapitánská pošta si našla poměrně široký okruh čtenářů. V současné době má eKP zhruba 300 přímých odběratelů plus mnoho dalších, kteří si ji stahují z webu HKVS nebo kterým ji preposílají jejich přístavní či oddíloví kapitáni.

V roce 2010 a 2011 vyšlo pod mým vedením 21 čísel elektronické Kapitánské pošty, z toho jedno číslo mimořádné – speciál na volebním Ústředním srazu kapitánů v Plaňanech. Ohlasy na novou podobu KP byly po celé dva roky prakticky výhradně pozitivní, objevovaly se jen jednotlivé výtky. Většinou vašich přání a požadavků jsme se snažili vycházet vstříc, pokud to bylo alespoň trochu možné. Po celé dva roky se dařilo udržovat střídání metodicky zaměřených lichých a více informačně zaměřených sudých čísel. Zároveň jsme také až na výjimky dokázali naplnit pravidelné rubriky (metodika, z našich vod, historie, představení krajů apod.). Od ročníku 2011 jsme Kapitánskou poštu doplnili novými rubrikami, které vznikly

na základě poptávky čtenářů, potřeb HKVS a také nabídky autorů (zprávy z činnosti HKVS, aktuality z nového programu, rozhovory, tipy na program, divoká voda, Navigamus).

Za poslední dva roky se ustálil kolektiv stálých spolupracovníků, mezi něž patří zejména členové HKVS Vezír, Liška, příležitostně i Pumpa a Hvězdář. Zejména v prvním ročníku byla výrazná i podpora Majdy. Kromě nich mezi stálé a ochotné spolupracovníky patří Zdenda, Janošik a Klusajda z Třebíče, Marbuel z Liberce, členové přístavu Omaha Plzeň, Slunda z Kolína a naši nestárnoucí bratři Oskar a Amateur. Příležitostně přispívají i další jednotlivci. Všem za spolupráci děkuji. Velký dík také patří Tomášovi z Třebíče za korekturu téměř všech dosud vydaných čísel a Bobrovi z Plzně za každoděsíční rozesílání eKP na stovky emailových adres.

Během oněch dvou let se bohužel příliš neosvědčila spolupráce s mnohými krajskými kapitány, kteří i přes své, často hlasité, deklarace nejsou schopní či ochotní pravidelně dodávat informace a články ze svých krajů, ale dokonce ani připravit článek představující jejich kraj a je samotné.

Po dvou ročnících v čele redaktorů Kapitánské pošty cítím, že je třeba najít někoho dalšího, nového, kdo bude mít jasnou vizi budoucího směřování našeho časopisu. Nechci, aby se z přípravy KP stala rutina. Zároveň mi v uplynulých měsí-

cích značně nabyla mimoskautská práce v mých zaměstnáních a kvůli časové náročnosti přípravy eKP nestíhám kvalitně plnit úkoly svého hlavního současného skautského poslání, totiž výchovného zpravodaje HKVS. Ze všech těchto důvodů jsem již před časem oznámil úmysl s posledním číslem tohoto ročníku z čela eKP odejít. Tento můj první a zároveň poslední „šéfredatorský článek“ je tedy rozloučením s Kapitánskou poštou. Neříkám však sbohem, jen nashledanou - s eKP budu i nadále spolupracovat jako redaktor některé ze stálých rubrik a třeba se někdy v budoucnu k jejímu vedení zase vrátím.

Je mi líto, že se zatím stále nepodařilo najít nového šéfredaktora, grafika ani další redaktory. Věřím, že se mezi vámi objeví někdo, kdo má Kapitánskou poštu rád a kdo nabídne pomocnou ruku - alespoň k dílčí spolupráci (nejvíce bychom potřebovali schopného grafika). Věřím, že toto číslo eKP není poslední a i v lednu ve svých emailových stránkách najdete nové vydání našeho vodáckého měsíčníku.

Všem svým dosavadním spolupracovníkům ještě jednou děkuji za milou šanci podílet se na propagaci činnosti vodních skautů a metodické podpoře vodácké činnosti v oddílech pomocí naší Kapitánské pošty. A velký dík patří i vám čtenářům za přízeň a podporu, kterou jste nám všem v uplynulých dvou letech projevovali.

Díky!

Pavlík

HKVS v listopadu

Listopadové jednání proběhlo zase na tradičním místě na ústředí Junáka. Byli jsme oslabeni o Pavlíka, který se měl kvůli pracovním povinnostem účastnit přes Skype, ale nakonec se z důvodu neočekávaných problémů nemohl zúčastnit vůbec. Aneb, ani čtyřhvězdičkový hotel není vždy zárukou kvality!

ÚSK

Na programu jsme měli několik aktuálních věcí. Nejprve jsme řešili vyúčtování srazu. Potřebujeme ještě vyjádření revizní komise, a pak odevzdat. Další povinností je odevzdat zápis ze srazu, který je už téměř hotov. Samozřejmě ho zveřejníme i na webu HKVS, abyste se s ním mohli všichni seznámit.

VÝROČNÍ ZASEDÁNÍ NA TORTUZE

Nejbližší budoucí akcí je společné zasedání na Tortuze, kde naše řady posílí nositelé Řádu Stříbrného bobra. Dohodli jsme se na konečné verzi programu, aby mohl být rozeslán všem zvaným. Kromě obvyklého zhodnocení uplynulého roku – tj. zpráv krajských kapitánů a členů KVS – se budeme věnovat

Co se projednalo na listopadovém jednání HKVS ve zkratce:

- vyúčtování ÚSK, aktuálně téměř připraveno k odevzdání na ústředí
- zápis z ÚSK, aktuálně téměř hotov, poté bude zveřejněn na webu HKVS
- připraven program zasedání na Tortuze
- hledáme autory Mod/krých stránek (od ledna)
- hledáme redaktory a grafika elektronické Kapitánské pošty (od ledna)

i problematice pokračování eKP, projektu Hodnocení kvality a samozřejmě návrhům na udělení vodáckých vyznamenání.

KAPITÁNSKÁ POŠTA A MOD/KRÉ STRÁNKY

Kromě již známé potřeby najít tým, který bude pokračovat ve vydávání eKP, se objevila nová trhlina ve vodáckých redaktorech – s koncem roku Mikroskopka přestává z důvodu očekávání druhého potomka tvořit Mod/kré stránky

pro vlčata a žabičky. Najít plnohodnotnou náhradu v tak krátkém čase by pravděpodobně bylo velmi náročné, Pumpin plán je tedy prozatím takový, že by každé číslo tvořil jeden člověk, takže by zátěž nebyla až tak velká. Celé by to koordinoval jeden člověk, který by ale na oplátku nemusel všechno sám psát. Pokud víte o někom, kdo pracuje s vlčaty a žabičkami a mohl by s tvorbou MS pomoci, neváhejte se ozvat Pumpě (vychovna@hkvs.cz).

VIZE KVALITNÍHO HKVS

V úplném závěru jsme se ještě věnovali vizi kvalitního HKVS, kterou jsme dávali dohromady v říjnu. Bylo potřeba naši představu přizpůsobit požadavkům na rozsah, což se nám povedlo. Po dalším kole připomínkování budeme snad moci pokračovat tvorbou kritérií.

Znovu se HKVS sejde zanedlouho, a to již 2. 12. na Tortuze.

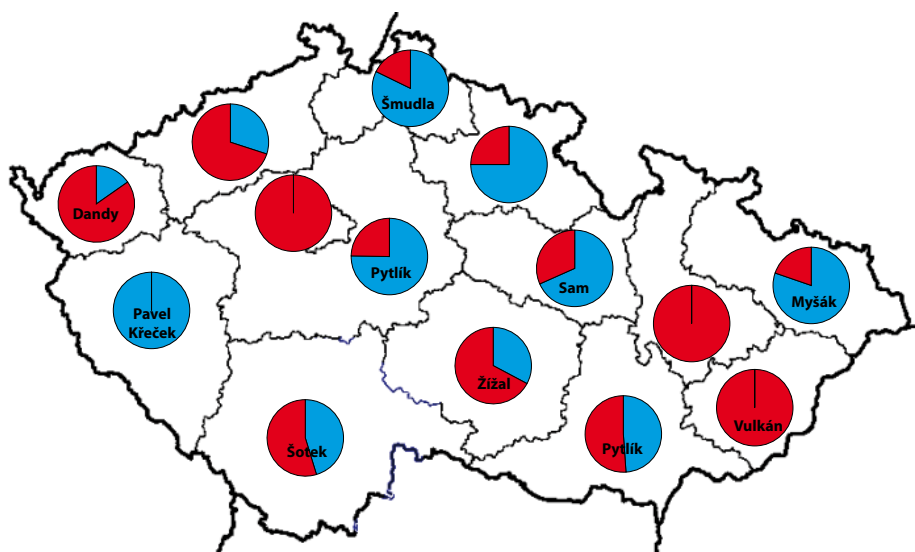
Liška

Vodácké desetikoruny k 1. prosinci

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 666 55 333/5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxy.

Příspěvky bylo možné zaplatit i hotově na jarním srazu kapitánů.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2011: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Vodáci z Karibiku?

Setry a bratři, mořští vlci, vodním skautům v Čechách se nabízí velice nevšední spolupráce, která by mohla všem oddílům přiblížit plachtění na moři. Z historických pramenů víme, že první loď, která obeplula svět, byla Victoria. Mnohým z nás neunikla informace, že skupina českých mořeplavců po téměř 500 letech postavila její kopii a opět na ní podnikla úspěšnou cestu kolem světa. Stavitel lodi, Rudolf Krautschneider, nabízí tuto krásnou loď zvanou Viktorka do užívání vodním skautům a spřízněným mořským nadšencům. Nabídka je to velkorysá obzvláště, když se představíte jaké možnosti se nám tím otevírají a jaká dobrodružství jsou před námi.

Je jasné, že po přečtení této stručné informace nemůžeme říct, že Viktorku bereme a že prosím dobrodruha Rudu Krautschneidera a jeho přátele, aby nám loď přistavil na nejbližší moře (nebo nejlépe na Lipno). Pokud někdy chceme Viktorku používat, musí se mezi vodními skauty utvořit skupina zdatných kapitánů, kteří budou

umět Viktorku ovládat a budou mít patřičné oprávnění pro plavbu na moři. Tito kapitáni by pak mohli Viktorku, zakotvenou na pobřeží Evropy, využívat pro plachtění s oddíly skautů i neskautů z Čech i ciziny. To je možná naše budoucnost a teď je třeba si říct jak jsme na tom dnes.

Na posledním srazu kapitánů nám informace ohledně Viktorky přednesl bratr Pascal, který by zastřešil všechny první společné kroky Viktorky a vodáků. Tím prvním krokem, který nás čeká v lednu příštího roku, je výprava na ostrov Martinique, kde Viktorka v současné době kotví. Zde proběhne seznámení s lodí a jejím technickým stavem, což je nutné proto, abychom mohli udělat závěry, zda jsem schopni a ochotni Viktorku v budoucnu využívat.

Dnes tedy začínáme formovat výpravu na Martinique a také skupinu, ze které se vylíhnou budoucí kapitáni lodi Viktorka. Proto se na Vás obracím s otázkami: „Zajímá Vás výprava na Martinique? Chtěli byste se v budoucnu stát kapitány

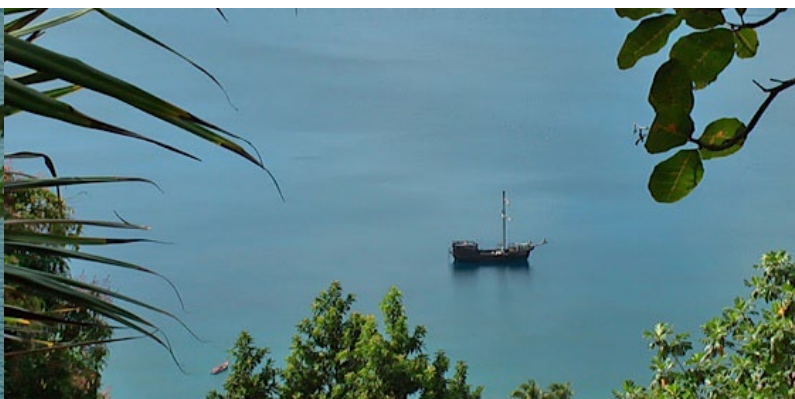
Stručně o výpravě do Karibiku:

- kotviště plachetnice Viktorka je na ostrově Martinique v Karibiku
- termín: 13.-27. 1. 2012
- cena: cca 16-22 000 Kč (letenka)
- kontakt a více informací: Ivan Touška - Čuzl (777 024 750), cuzl@centrum.cz

námořní lodi Viktorka? Chcete další informace nebo podpořit tento nápad?“ Pokud alespoň jednou zaznělo ano, pak se určitě ozvěte!

Termín výpravy do Karibiku je stanoven na 13. 1.-27. 1. 2012 s tím, že v závěrečné fázi se bude několik dní kotvit na ostrově Martinique, a tak bude možnost odletět dříve nebo si procestovat ostrov. Cena výpravy je z velké části dána cenou zpáteční letenky, která z Paříže činí cca 16tis Kč a z Prahy 22tis Kč. Další náklady na stravu se budou dle Pascalových slov limitně blížit nule.

za přípravný tým
Ivan Touška – Čuzl
tel: 777 024 750
cuzl@centrum.cz

Budoucnost vzdělávání vodních skautů

O víkendu 4.-6. listopadu se v Praze uskutečnilo první setkání vzdělavatelů vodních skautů. Přinášíme vám nyní základní informace o jeho průběhu a závěrech.

CO JE SETKÁNÍ VZDĚLAVATELŮ VS?

Jak název napovídá, na setkání se sešli skautští činovníci, kteří se podíleli na vodáckém vzdělávání v Junáku. Jednání se tak zúčastnili instruktoři a lektoři KLŠ VS, ČLK VS Námořní akademie, krajští kapitáni a členové HKVS. Cílem setkání bylo posunout některé rozpracované projekty vodáckého vzdělávání, sjednotit požadavky na vodácké kvalifikace, zhodnotit vzdělávací akce VS v uplynulém roce a sestavit plán akcí budoucích. Nepodstatné nebylo ani samotné setkání a vzájemné seznámení vodáckých vzdělavatelů.

SYSTÉM VODÁCKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Prvním bodem jednání bylo potvrzení již dříve navrženého systému čtyřstupňového vodáckého vzdělávání: kormidelnická zkouška (nepovinná, souvisí se vzděláváním rádců), zkouška vodáckého minima (dříve Kapka), kapitánská zkouška a odborná instruktorská kvalifikace (tedy jakási vodácká OČK). Přítomní se shodli na následujících profilech absolventů:

- **kormidelnická zkouška:** absolvent je schopen vést družinu i při činnosti na vodě, velet a bezpečně řídit posádku,
- **zkouška vodáckého minima:** absolvent je schopen spolupůsobit při vedení vodácké činnosti oddílu, připravit a vést vodácké akce na vodách do stupně obtížnosti WW2 (vstupní podmínky: min. 15 let, čekatelská zkouška, člen Junáka), možnost volitelného jachtařského rozšíření,
- **kapitánská zkouška:** absolvent je schopen zabezpečit a vést vodácké a jachetní akce, ovládá specifikace vedení oddílu VS a provádění výcviku na vodě

(vstupní podmínky: 18 let, vůdcovská zkouška, člen Junáka),

- **OČK:** absolvent je odborníkem v dané oblasti.

VODÁCKÉ KOMPETENCE

Hlavní součástí jednání bylo dokončení kompetenčních profilů jednotlivých vodáckých kvalifikací. Přítomní se rozdělili do čtyř pracovních skupin a každá z nich pracovala na jedné ze základních oblastí: plavba plavidel poháněných pádly, bezpečnost, jachting a vodní skauting. Nejnáročnější byla příprava kompetencí v oblasti bezpečnost, jejíž znění se dokončuje v současných dnech. Po skompletování budou kompetenční profily krátce zveřejněny na webu HKVS k připomínkování a posléze zaslány vůdcům vybraných vzdělávacích akcí VS k otestování během příštího roku tak, aby jejich finální podoba mohla být dokončena co nejdříve, ideálně na přelomu roku 2012 a 2013.

AKREDITACE

HKVS má prostřednictvím Junáka akreditaci MŠMT ke kurzu Instruktor vodní turistiky. Vzdělavatelé se shodli, že IVT je rovnocenný zkoušce vodáckého minima, jejíž absolventi budou získávat i tuto civilní kvalifikaci v případě splnění všech podmínek a věku 18 let a více. Zároveň může být IVT udělován i při úspěšném absolvování kapitánské zkoušky, opět při splnění všech podmínek a uznání příslušnými odbornými garanty.

Projednávana byla i možnost získání akreditace Průvodce/Cvičitel vodní turistiky, jejíž udělování by bylo vhodné pro absolventy KLŠ VS, popř. OČK. Při bližším prozkoumání podmínek se však narazilo na přílišnou časovou náročnost tohoto kurzu. V současnosti tak zvažujeme další vhodný postup.

SJEDNOCENÍ POŽADAVKŮ

Za účelem sjednocení požadavků

pro absolvování jednotlivých vodáckých kvalifikací se vzdělavatelé shodli na vytvoření jednotné sady testových otázek k teorii a souhrnu požadavků na provádění praxe. Jednotné požadavky by měly pomoci udržet stejnou úroveň absolventů při plnění jednotlivých kvalifikací různým způsobem (KLŠ, modulová KZ, ZVM v krajích apod.).

METODIKY

Na setkání také někteří účastníci přislíbili pomoc při tvorbě metodiky k vodáckým doplňkům.

Zároveň jsme se dohodli na zveřejnění maxima studijních materiálů ke kapitánské zkoušce na webu HKVS a dotvoření této příručky až po finalizaci kompetenčních profilů vodáckých kvalifikací.

VZDĚLÁVACÍ AKCE VS V ROCE 2011

V roce 2011 se uskutečnilo celkem 9 vzdělávacích akcí VS, jejichž zástupci je na setkání prezentovali:

- Ústřední sraz kapitánů (2x),
- ČLK VS Námořní akademie,
- LK Drager,
- Instruktorská LŠ VS,
- příprava k instruktorským zkouškám v rámci NA,
- kurz vodáckého minima - Liberecký a Jihočeský kraj,
- víkend divoké vody.

VZDĚLÁVACÍ AKCE 2012-15

Na rok 2012 jsou plánované následující akce:

- Ústřední sraz kapitánů (2x),
- ČLK VS Námořní akademie,
- KLŠ VS s otevřenými víkendy pro frekventanty modulové KZ,
- kurz vod. minima - Liberecký, Jihočeský a Pardubický kraj.

Na rok 2013 je opět plánován vodácký lesní kurz typu letošního LK Drager a víkend divoké vody. Nejpozději v roce 2015 by se měla znovu uskutečnit Instruktorská LŠ VS.

PODROBNÝ ZÁPIS NA WEBU

Další podrobnosti se můžete dočíst v zápisu z SVVS na webu HKVS.

Pavlík

Navigamus 2012: startuje registrace a předprogram

Na začátku prosince se rozběhly dvě významné věci související s Navigamem.

PŘEDPROGRAM

Začal předprogram, kde můžete bojovat o lepší lístky na palubě Titaniku ve třech velkých úkolech a bezpočtu malých. Do předprogramu se můžete přihlásit i kdykoli v jeho průběhu, ale čím dříve to uděláte, tím větší máte šanci na úspěch. Více informací v listopadové eKP a na webu www.navigamus.cz/predprogram.

REGISTRACE

Na začátku prosince se také spouští registrace na Navigamus,

NAVIGAMUS 2012

CO: celostátní setkání vodních skautů všech věkových kategorií

KDY: 7.–10. 6. 2012

KDE: Plzeň, Bolevecký rybník

www.navigamus.cz

takže už máte možnost přihlásit svou skupinu a zajistit tak pro ni místo. Přeci jenom vodních skautů je více než tři tisíce, míst na palubě jen asi tisícovka, a to včetně zahraničních účastníků, kteří už projevíli zájem přijet ve velkých počtech, takže je možné, že se nedostane na všechny.

CO VŠE POTŘEBUJETE K ÚSPĚŠNÉ REGISTRACI?

Především samozřejmě znát všechny členy své výpravy a jejich údaje. Práci vám může ulehčit skautIS, ze kterého je možné si vyexportovat data o členech oddílu, která pak následně nahrajete do registračního systému Navigamu. Pak už si jen vyberete, kdo z nich jede na Navigamus, čímž se vyhnete ručnímu zadávání všech osobních údajů. To ale samozřejmě bude možné, pokud toho budete chtít využít, nebo třeba jen přidat nějakého konkrétního účastníka. Pokud si nebudete vědět rady s exportem dat, radu najdete na webu Navigamu. U účastníků vyplňte i další informace jako velikost trička.

Ve výpravě označte jednoho vůdce, který bude kontaktní osobou za celou výpravu.

Dále bude potřeba vyplnit informace týkající se celé výpravy – velikost stanů, které si přivezete, kdy přibližně a čím přijedete apod. V neposlední řadě pak informace o vašem programu do Inspira.

Vaše registrace se stane závaznou až ve chvíli, kdy ji odešlete. Pokud to bude dříve, než 15. 3., můžete pak ještě zasahovat do dat o účastnících včetně jejich počtu, teprve 15. 3. vám bude systémem vygenerována faktura k zaplacení účastnických poplatků a písemné přihlášky pro každé dítě. Jejich součástí bude i zdravotní dotazník. Ty je třeba nechat podepsat

UŽ JSTE SE ZAPOJILI DO PŘEDPROGRAMU?

Chcete lístek na první palubu? Přihlaste do předprogramu!

- tři velké skupinové úkoly
 - bezpočet malých úkolů pro jednotlivce
 - probíhá prosinec – květen
- predprogram@navigamus.cz

FOTO TOMÁŠ BASÁK - ČERW

rodiče.

Součástí registračního systému je objednávka propagačních předmětů Navigamu. Pokud budete mít o nějaký zájem, je vhodné si je objednat a zaplatit předem, protože na samotné akci jich bude k dispozici jen velmi omezené množství. Registraci jako takovou ale můžete odeslat i bez toho, faktura na propagační předměty bude samostatná.

INSPIRO

Důležitou součástí registrace je vyplnění informací o vašem inspiru. O co jde? Páteční odpoledne bude věnováno programu od vás pro vás. Každá výprava si pro ostatní připraví nějaký program, aktivitu či hru, který pak na místě zrealizuje v předem vybraných a známých prostorech (les, pláž,

louka, rybník). Odpoledne bude rozděleno do dvou bloků a každá výprava bude nabízet svůj program minimálně v jednom z nich. Ve druhém pak má možnost inspirovat se návštěvou ostatních aktivit. Váháte, co byste ostatním mohli nabídnout? Například:

- natáčení videa,
- rukodělny,
- hříčky,
- dovednostní soutěže,
- akční hry,
- hry na zamyšlení.

Zapojit se je jednoduché. Nejprve vyberte vhodnou aktivitu z vaší oddílové činnosti, poté vložte její popis do registračního formuláře a nezapomeňte si s sebou v červnu přivést vše potřebné. Každá výprava dodá 1 aktivitu na každých 20 členů výpravy. Popis aktivity:

CENA A TERMÍNY

- registrace od 11. 12. 2011 do 15. 3. 2012
- cena (účastníci): 700 Kč při zaregistrování počtu účastníků do 15. 3. 2012 a zaplacení účastnických poplatků do 15. 4.
- cena (účastníci): 850 Kč při pozdější registraci nebo úhradě poplatků
- storno poplatek: 300 Kč při snížení počtu účastníků po 15. 3. 2011
- cena (PTP): 400 Kč (registrace + zaplacení 200 Kč do 15. 2.; na místě doplatek 200 Kč, který bude vrácen při odjezdu po úplném ukončení prací na tábořišti)

- název,
- stručný popis,
- určení (vlčata, skauti, roveři),
- kapacita (počet dětí/hod.),
- požadavek na prostor,
- požadavek na PTP,
- požadavek na materiál.

Návrhu popisu pro vaši inspiraci:

- název: slackline,
- stručný popis: moderní outdoorová aktivita, jedná se o provazochodectví po pružném popruhu,
- určení: pro všechny,
- kapacita: 10–15 dětí/hod.,
- požadavek na prostor: 2 stromy či pevné sloupy ve vzdálenosti 4–8 m,
- požadavek na PTP: ne,
- požadavek na materiál: ne.

Už máte v hlavě nápad? Tak ho rychle zapište, při registraci jako

když najdete. Případné programy směřujte na program@navigamus.cz.

PRÁCE TÝM PLAVBA

Zajistit tak velkou akci, jako je Navigamus, samozřejmě není jen tak. Potřebujeme k tomu pomoc dostatku akčních, schopných a ochotných lidí, kteří se stanou „pétápáky“. Minimální věk pro přihlášení je 16 let. S sebou přibalte pokud možno vestu a helmu.

Na místě se budete moci realizovat se na řadě zajímavých pozic, ať už to bude v oblasti zázemí (ko-

lospojka, závozník, výdej jídla...), programu (pomoc s přípravou a realizací), služba v infostánku či na bráně. Nabízíme i několik zodpovědných pozic, pro které je potřeba prokázat jisté vlohy. Rádi bychom na místě každý den vydávali noviny, ty ale musí někdo vymyslet, sepsat a na místě zrealizovat (v případě zájmu se ozývejte přímo na pr@navigamus.cz). Dále potřebujeme průvodce pro zahraniční výpravy, kteří se budou starat o jejich plný komfort. Budou jim pomáhat při zapojení do programu a asistovat všude tam, kde

by nemuseli všemu rozumět. Podmínkou je komunikativní znalost anglického, popř. jiného jazyka (např. polština bude také vítaná). Ozývejte se na international@navigamus.cz.

Registrace PTP probíhá taktéž od prosince, ale končí už 15. 2., do kdy je potřeba uhradit zálohu účastnického poplatku. Doplatek bude vybrán na místě v hotovosti a při odjezdu v neděli večer po úklidu tábořišti vám bude zase navrácen.

Pomoc PTP očekáváme na místě od úterý 5. 6. do neděle 10. 6. 2012.

Liška

ŠÉF P. R. NAVIGAMU 2012: JIŘÍ KUNC - POMPO

Co máš na starosti při přípravě akce Navigamus?

To je úplně jednoduché, na Navigamu se starám o všechno, co souvisí s prezentací a propagací akce. Tedy v podstatě mám - prostřednictvím PR týmu - pod palcem všechno od oficiálních dopisů přes propagační materiály a předměty až po komunikaci s novináři.

Čemu se aktuálně věnuješ ve skautingu?

To je trošku komplikované, protože toho právě teď mám opravdu docela dost. Se svým „domovským“ oddílem už v podstatě jezdím jenom na tábory, kde vařím. Nicméně jinak - kromě Navigamu, který je v současnosti mým číslem jedna - funguji ještě jako mediální zpravodaj okresu Plzeň-města. No a takovou další kratochvílí je členství v Krajské radě Junáka Plzeňského kraje, tam spolupracuji třeba na vydávání občasníku Krajem šesti řek. Cílem všeho toho snažení je prodávat veřejnosti skauting takový, jaký je, a to co možná nejlépe „zabaleny“, prezentovat ho v tom nejlepší světlo. No a samozřejmě se snažím si to všechno maximálně užít, aby ten skautský svět kolem mě nebyl šedivý, což je občas ten největší úkol.

Jaké jsou tvoje skautské zkušenosti z dřívějšíka?

Tak pokud vynechám tu úplně oficiální kvalifikaci tak za sebou mám třeba práci na Klíči tady v Plzni v roce 2008, kromě toho jsem se už předtím na nejrůznějších úrovních věnoval

FOTO HELENA JEHLÍČKOVÁ - SMITKO

práci s médii. Také nějaké kurzy a tak...
Co děláš v civilu?

Ani tady to nebude tak úplně jednoduché. V Plzni chodím normálně do školy, studijně a tedy i profesně jsem multimediální designér, věnuji se především animaci a různým novým technikám ve fotografii. Tím se dneska ale člověk užívá jen těžko, takže mi nejsou cizí ani tradiční grafické práce, tedy nejrůznější návrhy tiskovin, sazba a podobně. No a kromě toho mám i tradiční práci, kterou si udržuji kontakt s tím mediálním světem, a tou je moderování na jednom západočeském rádiu.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Popravdě jsem rád, když jsou alespoň nějaké, protože z toho napsaného výše je asi jasné, že volného času zas až tak moc nemám. Když ale nějaký zbu-

de tak nejlépe se odreaguji při dlouhém běhání kolem Plzně, no a nebo taky na koni, protože máme s kamarády svoji stáj, zaměřenou na sportovní ježdění. Na to je ale teď toho času opravdu prachbídne málo. Jinak rád cestuji, takže potkat mě třeba v Kosovu, Bosně nebo už za krátko pásmu Gazy není zas až takový problém. Mimochodem to je další věc, o tom cestování píšu a ve hře je i rozhlasový pořad...

Motto, vzkaz čtenářům apod.

Ta „neskautská“ motta bych radši nechal na jindy, přihodit můžu jednu věc, kterou se já sám řídím při tom, co dělám v rámci Junáka. Vychází to z osobního pocitu, že pro mladé lidi je skauting in, ale není sexy. A tohle je ta moje parketa, moje motto, byť slovy kamaráda, režiséra Jardy Kratochvíla. Změnit to.

Vodní skauti na 11. středoevropském jamboree 2012 na Slovensku

Kromě českého Navigamu, kde budete mít možnost potkat se se zahraničními skauty, proběhne v příštím roce i středoevropské jamboree. Kromě možnosti účasti s vašimi oddíly v rámci českého kontingentu, nás slovenští bratři požádali o spolupráci při hledání servistýmu pro zajištění vodních aktivit. Program jamboree je rozdělen do pěti základních bloků – Aqua, Terra, Aeris, Ignis a Skauting. A právě Aqua je zmíněný program na vodě. Přijďte se.

AQUA 2012

Boli sme našim ústredím SLSK oslovení zorganizovať na kľúč vodácku časť stredoeurópskeho jamboree 11.-18. srpna 2012. Keďže tam chceme pozývať aj našich verných z domova i zo zahraničia, ponúkaný jeden deň vodáckych aktivít by im sotva stačil ako kompenzácia za cca 111 € poplatok (pre staffáka zatiaľ navrhovaných 100 €), plánujeme presadiť model, pri ktorom by cca 4/5 denne obslužených účastníkov tvorilo akési jadro minipodujatia AQUA + v rámci jamboree a 1/5 by sa naplnila každý deň spomedzi ostatných záu-

STŘEDOEVROPSKÉ JAMBOREE 2012

KDY: 11.-18. 8. 2012

KDE: Maracamping, Liptovský Trnovec

POČET ÚČASTNÍKŮ: 1000

VĚK ÚČASTNÍKŮ: 13 - 17 let

jamboree.skauting.sk

jemcov o jednu/dve vodné aktivity.

Ako som spomínal, VS na Slovensku majú dobré meno, z veľkej časti ho ale máme aj vďaka úzkej spolupráci s vami – nebudem zastierať, že aj mimo mojej ILŠVS sa od vás stále učím. Potrebujeme do tímu schopných ľudí – kanoistov, rafterov, kajakov a s čím budeme mať asi najväčšiu starosť – oplachtené pramice s inštruktormi pre 40 ľudí denne.

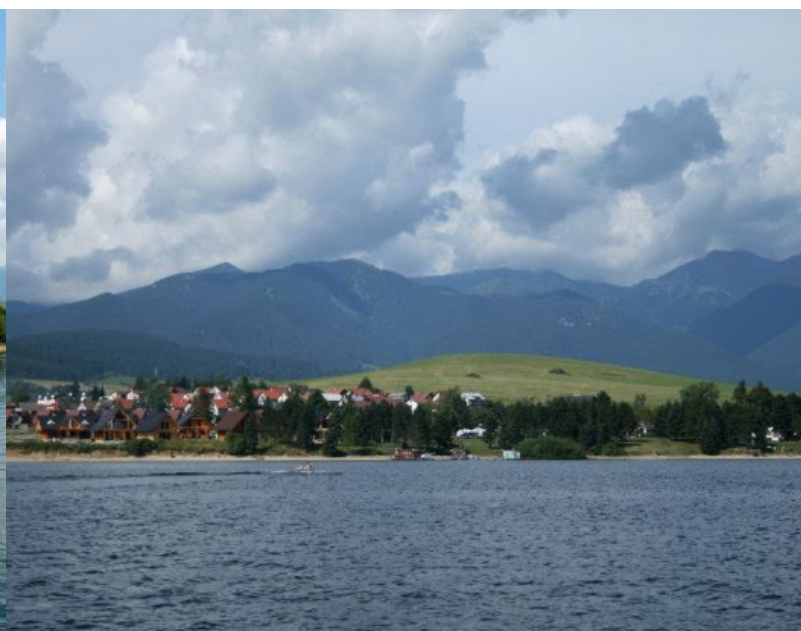
Najradšej by som, keby sa každý staffák AQUA-teamu mohol počas jamboree prestriedať na všetkých vodáckych aktivitách a mal aj cca 1 deň voľna. Problém bude s yachtingom, kde sme odkázaní zväčša na vás a je to špecifická česká dovednosť (ak nerátam Poliakov, na ktorých nemám osobný kontakt). Rátame však s tým, že každý dielčí staff (kanoa a kajak na

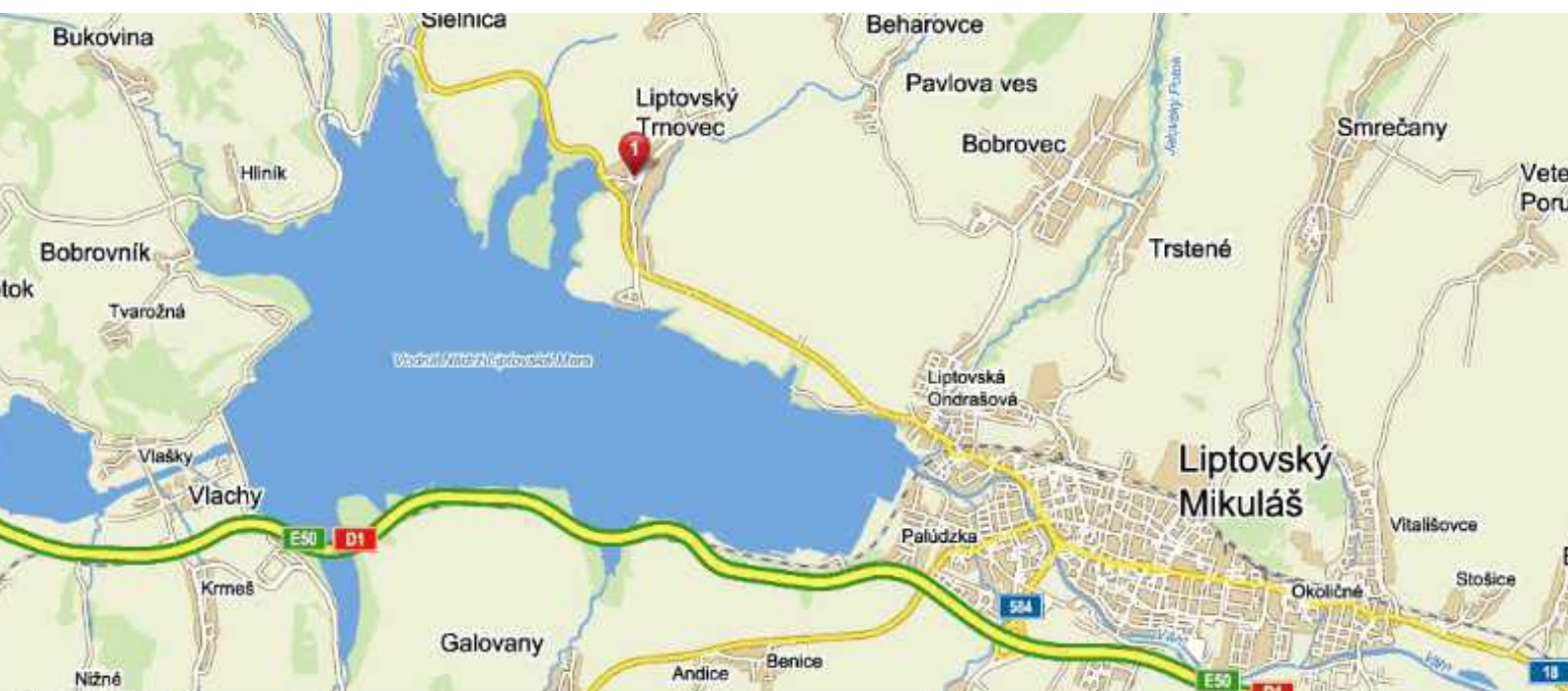
Hrone, rafting na váhu a na kanáli, vodné hry na Mare a yachting) by mal 2-3 ľudí navyše, s ktorými by sa prestriedali a aj si oddýchli, prípadne vyskúšali inú aktivitu či už v AQUAáckom programe, alebo v ďalších programoch jamboree.

Sme pevne rozhodnutí, že náš drobný AQUA tím ožije vlastným životom a že budeme ozdobou jamboree.

Podľa dohody s vedením jamboree máme za úlohu denne obslúžiť 200 ľudí. Naše predbežné rozdelenie aktivít je nasledovné:

- **kanoa:** celodenný splav Hrona pre 80 účastníkov denne (možné rozdeliť na Kanoa 1 – vodné hry na Mare a Kanoa 2 – splav Hrona). Ďalšie možnosti sú rozšíriť aktivitu pre zdatnejších o kajak.
- **vodné hry/aktivity na Mare:**

celodenná aktivita pre 40 účastníkov denne: na Maňáskoch. Pre schopnejších alebo dobrodružstva-chtivejších by bolo zaujímavé rozšíriť aktivity aj o pravé vodácke ako windsurfing (mali sme na minulej AQUA túto aktivitu pre cca 5 účastníkov denne), prípadne scuba diving.

- **rafting s geocashingom:** poldenná aktivita pre 40 účastníkov na Váhu na 7 raftoch.
- **kanál:** poldenná aktivita pre 40 účastníkov na kanáli v Liptovskom Mikuláši.

Predbežné rozdelenie staffu:

- Hron: 2 lídri + 10 členov staffu (každý obsluhuje 5 dvojmiestnych lodí, polovica možno na Mare na pokojnej vode) + 3 záloha
- Váh: 1 líder + 6 členov staffu (rafteri) + 2 záloha
- hry: 1 líder + 3 inštruktori maňáskov + 1 záloha
- yachting: 1 líder + 8 členov staffu + 2 záloha
- spolu: 40

Babysitting treba hlásiť vopred – deti staffákov budú mať profesionálny celodenný pro-

gram. Bezpečnosť aktivít zabezpečujú ľudia mimo nášho staffu, dobrovoľníkom do iných tímov sa ale medze nekladú.

Poplatok staffákov je zatiaľ nastavený na 100 EURO, v cene je strava a kempovné. Budeme tlačiť na zníženie, ako aj sodaočné úľavy v prípade dovezeného vlastného materiálu, oproti AQUA 2011 však tentoraz financie idú mimo nás.

Ak máte teda v danom letnom termíne čas a chuť sa do jamboree zapojiť, ozvite sa prosím čím skôr (tryskomys@gmail.com).

Liška a Trysko

Vodní skauti nejsou obyčejní skauti

Vodní skauti nejsou jen tak obyčejní skauti, ale - jak už název napovídá - mají blízko k vodě. Co to v praxi znamená? Že se pokoušíme krotit nejrůznější plavidla, od kajaků až po pramice, a taky že nejezdíme jen na vodě klidné, ale taky na vodě divoké. Dokonce nejezdíme jen za sluníčka, ale také ve větru. A když fouká, tak vytáhneme plachty. Jsme prostě všestranní vodmilové, a to je na nás dobré.

Aby si i třebíčští vodní skauti mohli říct, že jsou opravdu všestranní, vydali se poslední srpnový týden plachtit do sousedního Polska na Mazurská jezera. Je pravda, že tuto lokalitu okupují výpravy z Třebíče každoročně, ale tentokrát se dvě plachetnice vyčlenily a prohlásily se za roverskou plachtařskou výpravu. Protože máme tento nedaleký jachtařský ráj velice rádi, rozhodli jsem se napsat pár řádků, které by možná inspirovali další výpravy českých vodáků.

Cesta z Třebíče do Polska byla ve znamení českých a polských drah a 18 hodin příjemného pohupování, drncání a taky přesezení. Vyráželi jsme v pátek kolem 19. hodiny, takže nás čekala noc ve vlacích, a to vlastně není zas tak špatné. Hrál se na kytary, povídalo, jedlo, spalo a než se jeden nadál, tak jsme vystupovali ve městečku Gy-

žicko. Náš původní plán vypadal jako pěší přesun z nádraží do přístavu čátrkové společnosti Sailor, ale vzhledem k našim zavazadlům jsme se rozhodli rozdělit na čtyři statečné, kteří převezmou loď, a zbytek, který počká u jezera na vyzvednutí. Nakonec to byl dobrý nápad, který nestál tolik energie a dovolil nám krátce si zajachtat než padla tma.

V sobotu ráno nás čekalo poměrně příjemné větrné počasí, a tak jsme mohli vyrazit na je-

zera a užívat si plachtění na širé vodě a pořádné kajutové lodi. Kdo z vás nezná oblast Mazurských jezer, tak vězte, že tato dosti severní část Polska je poseta menšími či většími jezery, která jsou spojena kanály, takže tvoří síť o přibližné délce 120 km. Turistický ruch je díky tomuto dosti rozvinutý a na každém jezeře je spousta přístavů, které za poplatek poskytují kotvení, vodu, toalety a sprchy. Je tedy čistě na chuti posádky a počasí, aby rozhodli do kterého koutu je-

zer se pojede a zda se na noc vrátit do domovského přístavu, nebo přenocovat ve vzdáleném městě. Na Mazurských jezerech je prostor

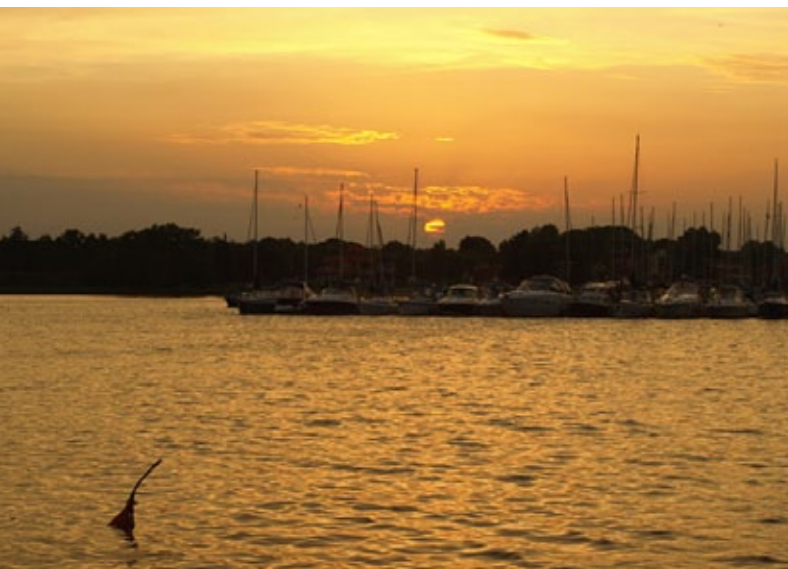
nejen na plachtění, ale také na poznávání přírody a místních zajímavostí. Například při obeplouvání ostrova Kormoránů se nabízí

nevšední nahlédnutí na hnízdiště černých, až strašidelně vyhlížejících ptáků. Koho láká více rušný městský život, měl by se zastavit ve městě Mikolajky, které je jedním velkým přístavem a nabízí tak i bujarý noční život. Tradičně nejlepší plachtění nabízí jezero Śniardwy, které svou rozlohou dosti připomíná moře a vlny se na takové ploše umí pěkně rozdivočít.

Náš týden vymezený plachtěním nabídl i přes končící léto neobyčejně hezké počasí, které až na jednodenní pauzu lákalo ke koupání v čisté jezerní vodě. Jeden člen výpravy se pravidelně pokoušel o rybaření, ale kromě rybek velikosti sardinky se nepodařilo chytit nic. Nakonec tedy došlo na pečení „sardinek“ a kupodivu to bylo nečekaně dobré. Kdo si chce na rybě opravdu pochutnat, měl by si dát v některé z místních smažíren filet z candáta a hranolky, kterým se v Polsku říká fritky.

Mazurská jezera jsou pro plachtaře prostě dobrá a myslím, že stojí za to se tam jednou za dva roky vracet. Kdo s půjčováním lodí nemá zkušenost a zajímalo by ho jak hluboko do kapsy je třeba mít, pak se bude hodit informace, že půjčení lodi na týden, vlaková doprava, strava, pojištění a jedna zimní pruhovaná čepice vyjde na 3 700 Kč.

Čuzl

PROSINCOVÉ NA NEWS

První podzimní víkend Námořky

„Kadeti nástup!“ Tak a je to zase tady. To, na co jsme se všichni těšili a zároveň se toho děsili. První víkend Námořní akademie. Sešli jsme se v Mimoni, ve skautském domě, v pátek, 20:00. Večer se nás sešlo 13, někteří dorazili včas, někteří později. Přítomných 13 kadetů dostalo za úkol odrazit útok nepřátelských ponorek. Naše vachty měli zakreslit polohy nepřátelských periskopů. Vítězila vachta, která získala nejvíce souřadnic. Po lýtých bojích o souřadnice mezi vachtami se všichni stáhli zpět na základnu, aby nabrali síly na nový náročný den na lodi Walrus. Ještě před vyplutím naši bocmani chtěli, abychom poznali, jak město vypadá. Proto jsme se s nimi vydali na noční procházku. Po tomto rychloseznámení s městem nás propustili do podpalubí.

Ráno po rozcvičce nás čekalo milé překvapení, dorazili další kadeti. Kia a Jáson nám při snídani vyprávěli svůj dobrodružný příběh o své cestě z Havlíčkova brodu s Českými drahami. Po vynikající snídani nás čekala jedna z přednášek. Nadšení jsme se nahrnuli do místnosti, kde na nás čekala Lúca. Po její před-

nášce si nás vzala pod křídlo Meruňka a vyzkoušela naši schopnost komunikace, kreativitu a malířské umění. Před obědem jsme si s Vezírem sedli na před naší školní lodi a poslouchali moudra, která nám tento mořský vlk předával.

Po výtečném obědě, který nám připravila černá vachta, se o nás měl postarat Kvído. Ten se tohoto úkolu zhostil s plnou parádou. Vydal rozkaz přebalit se do oblečení a bot na vodu. Asi pět minut po vydání tohoto rozkazu jsme se sešli u loděnice a nafasovali jsme vybavení. Když jsme konečně byli všichni připraveni, nastoupili jsme do auta a vyrazili na cestu do neznáma. Když jsme byli po krátké jízdě motorovým vozidlem vypuštěni znovu ven, ocitli jsme se poblíž malé říčky jménem Ploučnice, jak jsme se později dozvěděli, a nejspíše se očekávalo, že nazpět ke klubovně dojedeme po této vodní cestě. Hned, když jsme vyložili loď, nás vozidlo opustilo. Vodáci, kteří přijeli chvíli před námi, ale po vodě, nevěřili, že někteří otužilci z nás opravdu chtějí jet až do Mimoni. Hrdě jsme jim odpověděli, že opravdu chceme, a po vytvoře-

ných posádkách jsme se vydali na plavbu.

Po nalodění nás hned čekal nádherný průjezd mezi skalami a jimi proraženým tunelem, který byl zakončen schodem, kde Meruňka dokumentovala naši cestu. Pokračovali jsme v předem určené úhledné formaci. Za celou plavbu nás čekalo několik podobných schodů, avšak malý incident potkal na jednom z nich jen jednu z našich posádek. Johanka s Kaštanem po sjezdu najeli náhodou na břeh a lehce se namočili. Toto malé pochybení však nemohlo zkazit všeobecnou dobrou náladu, a proto jsme pokračovali vesele dál. Když jsme dopluli ke klubovně, čekal nás ještě závod, a pak už nejpřímější cestou se zahřát do klubovny.

Když se všichni převlékli a dali do pořádku, znavení kadeti se dožadovali jídla, načež černá vachta podlehla jejich žádostem a nářkům. Kadeti se na svačinku sešypali jako vosy na med. Než se členové černé stihli vzpamatovat, nezbylo téměř ani na ně. Když všichni dojedli, následovali jsme Pumpu, která nás seznamovala se

zahraničním skautingem. Seznámila nás se životem v Pax Lodge, s jeho slastmi, strastmi i starostmi. Ukázala nám možnosti navázání kontaktu se skauty v jiných zemích prostřednictvím internetu, ale i osobním seznámením. Po této zajímavé přednášce nás čekala ještě malá hra, a pak hurá na večeři.

Po večeři jsme byli vyzváni k převlečení se do oblečení vhodného do kasina, kde budeme moci rozmnožit finanční majetek našich vachet. Pánové, oblečení formálně,

obdivovali půvab a krásu slečen, které po převlečení z outdoorového oblečení do večerních šatů vypadaly úchvatně. Než jsme však mohli vyhrávat, museli jsme mít co vsadit. Před prahem kasina každý z nás dostal směnku, která byla ohodnocena žetony. Na směnkách se kadeti zavazovali k činům, kterými budou povinováni osobám, které jejich směnku získají v dražbě po ukončení výher. Hromada fufňů se točila v pokeru, Black Jacku i ruletě. Nesmíme však zapo-

menout ani na bingo a pexeso. Pro zámožné hráče byl k dispozici bar, kde si kdokoli mohl objednat něco dobrého k pití. Po zruinování kasina přišla na řadu dražba. Někteří kadeti vydražili své směnky zpět, jiní však takové štěstí neměli.

Ráno bylo jako každé jiné na akademii. Příjemný budíček, krátká rozsvička a snídaně. Byla neděle, tudíž den odjezdu. Bocmani si pro nás připravili pár her na důvěru, a když jsme se vraceli zpět, zjistili jsme, že ani Zip nezařádel. Při otevření vstupních dveří klubovny se nám naskytl pohled téměř apokalyptický. Pohled jako z amerického filmu. Hned u dveří visel Kašpar a ze dvora se ozýval nářek. Při rychlém obhlédnutí situace vše nasvědčovalo tomu, že se nevinná grilovačka zvrtila v žárlivou scénu. Po ošetření zraněných nám Zip osvětlil naše chyby. Po této velice povedené maskovačce následoval rychlý oběd, úklid a nakonec i odjezd. Loučení bylo dlouhé a dojemné. Někdo odjížděl autem, ale většina kadetů jela vlakem. Tento víkend se nám všem vryl do paměti a nikdy na něj nezapomeneme. Ani na ty kteří ho zažili s námi.

Orel

Zkouškový víkend Námořní akademie

Ve středu 16. 11. 2011 se v Rokycanech, na místě zvaném Skautská louka, po sedmé hodině večerní počalo, kromě důstojnictva, houfovati i naše kadetské hejno. Jednou z prvních otázek, které po tak dlouhém odloučení padaly, bylo: „Učil(a) ses?“ Před námi totiž bylo skládání čekatelských zkoušek.

Hned, jak se přiblížila hodina nástupu, stáli jsme před chatou, kde se důstojnictvo ukrývalo, a doslova jsme žadonili o ono pronikavé „n“ jejich píšťalky. Dočkali jsme se a mohli se opět nadechnout úžasné atmosféry Námořní akademie. Jenom trošku škoda, že nás kadetů se k tomu dostavilo pouhých 15 z 23.

Večer šťastného setkání proběhl ve znamení bujarých skotských tanců.

Ubytování jsme byli v komplexu tří skautských budov, vždy dvě a dvě vachty v chatičkách světlušek a vlčat, naše milované důstojnictvo a černá vachta bydlely v centrální chatě, kde se odehrávaly i samotné zkoušky. Jejich písemná část proběhla ve čtvrtce.

Byli jsme rozděleni na dvě skupiny – modrá s červenou vachtou, žlutá se zelenou. V rámci jedné skupinky jsme všichni najednou psali stejný test, druhá skupinka zatím nějaký jiný.

V každé volné vteřině jsme my kadeti pročítali nepostradatelná,

FOTO PETR NĚMEC - ZIP

FOTO PETR NĚMEC - ZIP

vševědoucí, bílá skripta, která nás provázela i na tom nejtěžším kroku a během celé akce nám byla pravou rukou. V zápalu zoufalství a nemilosrdného boje s nedostatkem vědomostí a času jsme si je vzájemně dokonce různě kradli a propůjčovali. Ale přece si troufnu prohlásit, že jsme neměli důvod být ve stresu. Navíc jsme mezi jednotlivými zkouškami neustále hráli skvělé hry a měli tak možnost se odreagovat.

V pátek a v sobotu přišla na řadu ústní část zkoušek, a to z metodiky, organizace a práva, myšlenkových základů skautingu, pedagogiky a psychologie a zdravotvědy. Ze zbývajících předmětů (bezpečnost, hospodaření) jsme byli zkoušeni pouze písemně. Jedna skupinka vždy čekala ve společenské místnosti a její členové postupně chodili na „pohovory“, druhá mezitím hrála různé hry, potom jsme si role vyměnili. V takovýchto blocích probíhaly téměř celé dva dny, s výjimkou několika společných her a sobotního dopoledne, kdy jsme navštívili místní bazén a nacvičovali záchranu tonoucího.

Poslední večer byla většina z nás na nástupu obdarována čekatel-
skými odznaky, šátky Námořní akademie a nějakými dokumenty

– v souvislosti se složením čekatel-
ských zkoušek! Některé z nás tato skvělá chvíle, plná silných emocí a radosti, teprve čeká po opravném kole - přejeme jim hodně štěstí!

Následoval velkolepý závěrečný program.

Po výborné večeři jsme sledovali video, které bylo průřezem z letní části akademie a na okamžik nám vrátilo některé nepopsatelné pocity. Dále každá dvojice vachet předvedla krátkou scénku, černá vachta nám ukázala taneční cho-

reografii a poté jsme hráli nespočet společenských her a užívali si posledních společných chvil. To vše velmi příjemně zpestřovalo bohaté občerstvení...

Neděle byla dnem úklidu a také nostalgického odjezdu. Balení, zametání a vytírání místností bylo smutným znakem ukončení celé té skvělé záležitosti. I přesto jsme všichni odjížděli naplnění skvělou atmosférou!

Hrozící smutek rozehnal krátký závod dvojic, který začínal vzájemným čištěním zubů, u kterého jsme se notně nasmáli.

Když bylo vše uvedeno do původního stavu a naše batohy vyčkávaly u zdi, ozvalo se bolestně poslední písknutí k nástupu a Námořní akademii 2011 bylo provoláno mocné AHOJ!

Složení čekatelských zkoušek nás po cestě domů jistě hřálo, ale myslím, že mnohem silněji působily prožité okamžiky a radost z čarovných zážitků, které nám byly dopřány!

Kia

FOTO PETR NĚMEC - ZIP

NAVIGAMUS 2006

Když byl námět Navigamu 2003 (boj o ostrov Guadalcanal) napadán jako militantní a jeho průběh nespravedlivý, hledali jsem námět nepřilíš bojovný. A našli!

Roku 1356, tedy před 650 lety, se hanzy (kupecké spolky) evropských měst spojily do jednoho velkého svazu zvaného Hanza. Protože tento svaz měl dostatek peněz, mohl si dovolit velké loďstvo (používal kogy a na nich jako první závěsné kormidlo) na přepravu zboží, obchodních cestujících i vlastní armády. Za tři sta let své existence válčila Hanza s Dánskem, Švédskem, Novgorodem, Polskem a s každým, kdo se křivě podíval na její účty. Jejími nepřáteli byli i hamižní piráti, nejznámějším byl pirát Klaus.

Jeho jméno, shodující se s hlavou našeho státu, a počet hanzovních měst, kryjící se s počtem oddílů vodních skautů, nás nenechalo na pochybách: Navigamus 2006 bude ve znamení Hanzy. Oddíly se rozdělily do kvartýrů a začaly vymýšlet hry a hrátky pro ostatní.

Navigamus pořádali Ostravané na štěrkovně u Hlučína. Pozvali kdekoho, takže náš středověk později navštívil hejtman kraje, velitel posádky, starosta Hlučína, biskup Lobkowitz a další. Čestným hostem byl autor monografie o Hanze Alexandr Zimák (skaut) se svou anglickou manželkou. Hlavně však přijeli poprvé ve větším počtu zahraniční skauti z Polska, Ruska, Lotyšska a Ukrajiny. Pořadatelé překylovali energii, a proto ještě před vlastním zahájením uspořádali předprogram pro místní a nedaleké školáky.

Přestože měly kvartýry přiděleny vlajky a barvy účastnických triček, jejich členům to nestačilo a kde kdo měl s sebou i pravé středověké oblečení.

Na tržištích jednotlivých měst bylo možno za peněz toho kterého kvartýru vstoupit do středověké

NAVIGAMUS 2006

DATUM KONÁNÍ: 8.-11. 6. 2006

MÍSTO KONÁNÍ: Hlučínská štěrkovna

NÁMĚT: 650 let od založení velké Hanzy

PŘIBLIŽNÝ POČET ÚČASTNÍKŮ: 953 registrovaných + 100 průchozích

ZAHRANIČNÍ NÁVŠTĚVNÍCI: 64 účastníků z Polska, Ruska, Ukrajiny, Lotyšska a Slovenska

POŘADATEL: Junácký kraj Moravskoslezský - přístav Eskadra Ostrava

MASKOT: vydra

BARVA: zelená

dílny, krčmy, hospitálu, případně se dostat do šatlavy. Nabídka her byla taková, že jen málokdo dokázal využít všech.

Speciální disciplinou toho roku byla výroba maket kogy, plavba na pramicích s příčnou takeláží, návštěva trhu jubilejního Hlučina. Zde se konal pravý středověký jarmark, zpestřený veřejnou propravou piráta Klause a následnou kramářskou písní vysvětlující, kdo,

co, proč a jak.

Společným programem byla vyzkoušená přehlídka flotil jednotlivých hanzovních kvartýrů, méně vyzkoušený boj o poklad piráta Klause a tradičně ne moc organizovaná noční plavba.

Kdo byl středověkem přesycen, mohl si odjet prohlédnout opevnění nikoli gotické, ale betonové předválečné.

Přestože i tomuto Navigamu

bylo leccos vyčítáno (vzdálenost mezi kvartýry, přemíra nabízených programů - pche!), považují jej za dobrý.

Když jsem se díval na fotografie, uvědomil jsem si, jak se ze zúčastněných skautů a roverů stali současní vedoucí. Protože mají Navigamus 2006 ještě v paměti, tak co bych dál povídal.

Vezír

VZPOMÍNKA NA NAVIGAMUS 2006 Z KRONIKY PŘÍSTAVU NERATOVICE

Brzo ráno jsme se sešli na nádraží a vyrazili na několikahodinovou cestu vlakem do Hlučína. Když jsme došli do Hlučínské šterkovny, dostali pásky, tak jsme si šli prohlídnout celý areál a hlavně se podívat, kolik tady najdeme známých tváří.

Když konečně dorazili batohy, tak jsme postavili stany a dozvěděli se, že celý navigamus se bude točit okolo hanzy a budeme zelený kvartýr tj. oblast Prusko-Livonsko, další oblasti byly Sasko-Meklenbursko, Braniborsko-Pomořansko a Porýní-Vestfálsko. Asi největší zážitek bylo usínání, neboť tam šíleně kvákaly žáby a budily nás tak, že jsme po nich chtěli házet granáty.

Druhý den začal program soutěžemi v kvartýrech, u kterých jsme se velmi pobavili. Nejhezčí asi bylo lezení po šikmo pověšeném provazovém žebříku, které nikomu nešlo nebo závody na kánoích, které se strašně líbily Símě a Petrušce, které poprvé samy seděly na kánoi, ale moc jim to šlo. Zajímavé bylo hledání malé Marcely, která byla, jak jsme zjistili, za vloupání do města přivázaná k pranýři, odkud byla vy-

koupená do „otročtví“ a musela si to odpracovat. Holt středověk je krutý. Po obědě byla velká obchodovací hra na lodích, kde si každý mohl zamakat, jak chtěl.

Třetí den se dopoledne celá místní hanza vydala na hlučínské náměstí, aby tam dělala jednu z hlavních atrakcí při oslavě 750. výročí založení města. Jinak jsme na náměstí mohli slyšet projev Vezíra, místního biskupa a pana starosty, zhlédnout scénku o pirátovi Klausu Störtebeckovi, vidět ukázkou šermířského souboje a nakoupit si suvenýry. Odpoledne se zase konaly kvartýrové hry nebo se plachtilo na jezeře. Večer byla benátská noc, krásná figurální plavba, která bohužel ze břehu nebyla vidět, tak jsme si alespoň užili krásnou ohňovou show.

Poslední den byl asi nejdojemnější ze všech, neboť kromě loučení s kamarády byl Pytlík při raním slavnostním nástupu vyznamenán Stříbrným bobrem. Krátce potom nás čekala dlouhá cesta domů do Neratovic.

Navigamus byl skvělý, bylo hezké počasí a kromě velké spousty skautů z Česka tam byli i skauti z Polska, Slovenska, Ruska, Lotyšska a Ukrajiny.

Češi mezi lidojedy II

Jaké mělo nedorozumění pod horou Tatuba, o němž jsme psali v minulém čísle eKP, následky? Domorodci svá posvátná místa sice ubránili, ale následky byly tak strašné, že už nikdy proti „bledým tvářím“ nevystoupili se zbraní v ruce - a to ani v dobách, kdy do jejich ostrovní vlasti vtrhla Druhá světová válka. Obyvatelé Šalamounových ostrovů pomáhali Američanům a Australanům v boji proti Japoncům jak jen mohli; ukázali se být především výjimečnými stopaři. Jeden ze stopařů – Jacob Vouza (1900 – 1983) – byl dokonce za své činy dekorován Stříbrnou hvězdou, vysokým vyznamenáním za statečnost a dodnes je na Guadalcanalu uctíván jako národní hrdina. Pro nás Čechy není bez zajímavosti, že v té době se do dějin Guadalcanalu zapsal náš další krajan, tentokrát ne v uniformě rakouské maríny, ale v řadách americké námořní pěchoty. 19. srpna 1942 poručík Jan Josef Jáchym (1918 – 2005) na rozkaz kapitána Brushe právě s Vouzovou pomocí přichystal léčku japonským vojákům u výběžku Koli. Ze třiceti čtyř císařských vojáků se z křížové palby zachránili jen tři, cennou kořistí se stal především nález dokumentů odhalujících plány japonské ofenzivy známé jako Bitva na řece Tenaru. Kromě pátracích a stopovacích akcí se ovšem domorodci osvědčili i jako výborní záchranáři. Vděčí jim za život desítky sestřelených letců a ztroskotaných námořníků, mezi nimi například stíhací eso

Kříž, upomínající na události pod horou Tatuba, v roce 1901

kapitán Marion Carl (1915 – 1998) nebo velitel torpédového člunu PT-109, jistý J. F. Kennedy - v roce 1943 poručík, později prezident Spojených států. Nezodpovězenou otázkou ovšem dodnes zůstává, zda by se domorodci k „bledým tvářím“ chovali tak přátelsky, kdyby neměli v dobré paměti právě krvavé události ze srpna 1896.

Vraťme se však zpět na přelom devatenáctého a dvacátého století. V roce 1900 se na plavbu do jižní-

ho Tichomoří vydal torpédový křižník Leopard o výtlačku 1 530 tun. Na palubě vezl i jednu dost neobvyklou věc – třímetrový kamenný pomník ve tvaru kříže. 9. února 1901 byl kříž se vši vojenskou parádou vyložen na Guadalcanalu a vztyčen nedaleko vesnice Tetere (přesněji řečeno na 160°13'51" východní délky a 9°24'23" jižní šířky). Sakiho a Parramattovi potomci jej turistům dodnes ukazují a stále dokolečka ochotně vypráví příběh starý více než sto let. Pomník má na jedné straně německý nápis: Na památku ve službě vědy při boji na úpatí hory Tatuba hrdinně padlých členů expedice lodě Jeho Veličenstva Albatros c. k. Válečného námořnictva, 1896. Na druhé straně jsou jména a hodnosti nebožtíků. V podstatě se dá říci, že dnes je to jeden z mála pomníků na světě, který uctívá památku rakousko-uherských námořníků, ačkoli je

Nápisy na podstavci kříže, 2005

Kříž v roce 2005

takřka zázrak, že nebyl zničen ani zubem času, ani válečným běsněním v letech 1942-43.

A co se stalo s hlavními aktéry příběhu? Dělový člun Albatros byl záhy odzbrojen a překlasičkován na tzv. "hulk", tedy na výcvikovou loď pro budoucí poddůstojníky. Jeden z rekrutů – Ferdinand Herget z Prahy (1884 – 1973) – na svou službu na Albatrosu v roce 1901 o šedesát let později vzpomínal slovy: „Byl trojstěžní a měl stroj k pohánění, když nebyl vítr. Komín se stahoval, aby nepřekážel plachtění a lodní šroub byl dvouramený. Ten se po čas plachtění také vytahoval. Nově přidělené lodě

(míně Albatros a Nautilus) byly poslední plachetnice, které mohli používat jen plavčíci, aby zažili to

co dříve zažívali staří námořníci, neboť tenkrát bylo válečné loďstvo jen plachetní.“

František Budík byl za guadalcanalskou anabázi vyznamenán Řádem železné koruny 3. stupně a časem to dotáhl až na kapitána řadové lodě (Linienschiffskapitän - hodnost odpovídající přibližně plukovníkovi pozemní armády). V květnu 1918 byl ze zdravotních důvodů penzionován, zemřel 9. srpna téhož roku v nemocnici pro záložní důstojníky v Neuhausu ve věku nedožitých věku čtyřiceti osmi let a je pohřben na hřbitově v Maria Lanzendorfu.

Velitel záchranné výpravy Ferdinand Bublay samostatně velel několika lodím (mj. i známému křižníku Kaiser Franz Joseph na jeho cestě do Číny v roce 1905), v květnu 1910 byl povýšen na kontradmírála, k 1. říjnu 1911 odešel do penze a zemřel ve Schwanenstadt v roce 1923 ve věku šedesáti osmi let.

Torpédový křižník Leopard byl časem překlasičkován na dělový člun, účastnil se První světové války, po jejím skončení připadl Velké Británii a v roce 1920 šel do šrotu.

*z internetu přeložil a sestavil
Efendi*

Zdroje: <http://www.doppeladler.com/kuk/guadalcanar.htm>,
<http://mateinfo.hu/a-albatros.htm>,
<http://www.univie.ac.at/Voelkerkunde/apsis/oceania/kreuzf.htm>

Torpédový křižník Leopard

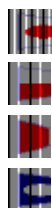
SPOJENÉ PŘÍSTAVY LIBERECKÉ MAJÁK A FLOTILA

zvou bratry a sestry, kamarády a kamarádky, přátele a rodiče na

26. námořnický ples

který se koná u příležitosti 100. výročí plavby TITANICU

a
40. výročí založení FLOTILY Liberec

v sobotu **21. ledna 2012** od 20 hodin

v restauraci "U Košků"

v Liberci – Pavlovicích

Na palubě opět hraje k tanci a poslechu kapela Kaleidoskop.
Společenský či námořnický oblek jest nutnou samozřejmostí.

Palubní lístek 150,- Kč

Objednávky a předprodej lístků: <http://www.flotila-liberec.cz/2012/ples>

Kontakt: flotila.liberec@gmail.com

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 20, prosinec 2011

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajští kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár - Pavlík, Jan Bolek - Efendi, Vladimír Cvrček - Vezír, Kateřina Kaderová - Liška, Zuzana Klusáčková - Klusajda, Jiří Kunc - Pompo, Tomáš Litera - Slunda, Kristýna Lutnerová - Kia, Jiří Novák - Orel, Ondřej Odokienko - Trysko, Ivan Touška - Čuzl.

Foto na titulní straně: Zdeněk Materna - Zdenda. • **Fotografie uvnitř čísla:** Tomáš Basák - Čerw, Jan Bičovský - Chosé, Zdeněk Jančík - Janošík, Helena Jehličková - Smítko, Petr Němec - Zip, archiv HKVS a autorů.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů a Markéta Babóová - Majda.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal. • **Sazba:** Pavel Bár - Pavlík. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka příštího čísla 31. prosince 2011

